Хмарезні хмари в небі за селом.
А я пасу ті хмари, наче гуси.
Я так не хочу, щоб це стало сном.
Я навіть спати через це боюся.

Хмарезні хмари йдуть через Дніпро
і на воді, як гусоньки, сідають.
Я так не хочу, щоб це стало сном.
Я навіть їх додому завертаю.

Гукаю їм: "Гиля-гиля-гиля!
Дивіться, хмареня не загубіте!"
Та я для них далеко, як земля, —
їм слів моїх не перекаже вітер!